

Zarządzenie Nr 40/2016

Starosty Starachowickiego

z dnia 2 sierpnia 2016r.

w sprawie zmiany Zarządzenia Nr 3/2015 Starosty Starachowickiego z dnia 19.01.2015r. w sprawie: ustalenia zasad (polityki) rachunkowości zakładowego planu kont, procedur kontroli oraz obiegu dowodów finansowo-księgowych.

Na podstawie art. 4 i 10 ustawy z dnia 29 września 1994r. o rachunkowości (tekst jednolity Dz. U. 2016 poz. 1047) art. 53, 54 i 68 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009r. o finansach publicznych (tekst jednolity Dz. U. 2013 poz. 885 z późn. zm.), rozporządzenia Ministra Finansów z 5 lipca 2010r. w sprawie szczegółowych zasad rachunkowości oraz planów kont dla budżetu państwa, budżetów jednostek samorządu terytorialnego, jednostek budżetowych, państwowych funduszy celowych oraz państwowych jednostek budżetowych mających siedzibę poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej (tekst jednolity Dz. U. 2013 poz. 289 z późn. zm.) oraz rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 7 grudnia 2010r. w sprawie sposobu prowadzenia gospodarki finansowej jednostek budżetowych i samorządowych zakładów budżetowych (tekst jednolity Dz. U. 2015 poz. 1542) zarządzam, co następuje:

§ 1

Załącznik Nr 3 do Zarządzenia Nr 3/2015 – Metody wyceny aktywów i pasywów w ciągu roku i na dzień bilansowy oraz ustalenie wyniku finansowego otrzymuje nowe brzmienie zgodnie z załącznikiem.

§ 2

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania z mocą obowiązującą od 1 stycznia 2016r.

STAROSTA

Dariusz Dąbrowski

RADCA PRAWNY
mgr Aleksandra Stefańska

Skarbnik Powiatu
Ewa Bańkowska

Dyrektor Wydziału Finansowego
Irena Kłobucka

Załącznik Nr 1
do Zarządzenia Nr 60/2016
Starosty Starachowickiego
z dnia 2 sierpnia 2016 r.

Metody wyceny aktywów i pasywów w ciągu roku i na dzień bilansowy oraz ustalenie wyniku finansowego

Obowiązujące zasady wyceny aktywów i pasywów

W Organie i Jednostce aktywa i pasywa jednostki wycenia się według zasad określonych w ustawie o rachunkowości (art. 28 ust. 1), oraz w przepisach szczególnych wydanych na podstawie ustawy o finansach publicznych, nie rzadziej niż na dzień bilansowy, według niżej przedstawionych zasad:

1. środki trwałe oraz wartości niematerialne i prawne – według cen nabycia lub wartości przeszacowanej (po aktualizacji wyceny środków trwałych) pomniejszonych o odpisy amortyzacyjne lub umorzeniowe, a także o odpisy z tytułu trwałej utraty wartości,
2. środki trwałe w budowie – w wysokości ogółu kosztów pozostających w bezpośrednim związku z ich nabyciem lub wytworzeniem, pomniejszonych o odpisy z tytułu trwałej utraty wartości,
3. udziały w innych jednostkach – według ceny nabycia, pomniejszonej o odpisy z tytułu trwałej utraty wartości lub według wartości godziwej,
4. rzeczowe składniki aktywów obrotowych – według ich wartości ewidencyjnej na dzień bilansowy,
5. należności i udzielone pożyczki – w kwocie wymaganej zapłaty, z zachowaniem zasady ostrożności,
6. fundusze oraz pozostałe aktywa i pasywa – w wartości nominalnej,
7. przy wycenie majątku likwidowanych jednostek lub postawionych w stan likwidacji stosuje się zasady wyceny ustalone w ustawie o rachunkowości dla jednostek kontynuujących działalność, chyba że przepisy dotyczące likwidacji jednostki są odmienne.

Szczegółowe zasady wyceny środków trwałych i wartości niematerialnych i prawnych:

Rzeczowe aktywa trwałe obejmują:

1. środki trwałe
2. pozostałe środki trwałe
3. środki trwałe w budowie (inwestycje)

Do środków trwałych zaliczamy:

- grunty (w tym prawo użytkowania wieczystego gruntu),
- lokale będące odrębną własnością,
- budynki,
- budowle,
- maszyny i urządzenia,
- środki transportu i inne rzeczy,
- ulepszenia w obcych środkach trwałych,
- inwentarz żywy.

Środki trwałe w dniu przyjęcia do użytkowania wycenia się:

1. w przypadku zakupu - według ceny nabycia,
2. w przypadku wytworzenia we własnym zakresie – według kosztu wytworzenia,
3. w przypadku ujawnienia w trakcie inwentaryzacji - według posiadanych dokumentów z uwzględnieniem zużycia, a przy ich braku według wartości rynkowej, ujawnione nadwyżki środków trwałych wprowadza się do ksiąg pod datą ich zinventaryzowania,
4. w przypadku otrzymania nieodpłatnie bez określenia jego wartości - przez rzeczoznawcę,
5. w przypadku spadku lub darowizny - według wartości rynkowej z dnia otrzymania lub wartości określonej w umowie o przekazaniu,
6. w przypadku otrzymania w sposób nieodpłatny od Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego – w wysokości określonej w decyzji o ich przekazaniu,
7. wartość mienia przejętego po zlikwidowanym przedsiębiorstwie lub innej jednostce organizacyjnej - według wartości netto wynikającej z bilansu zlikwidowanego przedsiębiorstwa lub jednostki organizacyjnej,
8. w przypadku otrzymania środka na skutek wymiany niesprawnego - w wysokości wynikającej z dowodu dostawcy, z podaniem cech szczególnych nowego środka.

Na dzień bilansowy środki trwałe (z wyjątkiem gruntów, których się nie umarza) wycenia się w wartości netto tj. z uwzględnieniem odpisów umorzeniowych ustalonych na dzień bilansowy.

Środki trwałe ewidencjonuje się w podziale na:

- podstawowe środki trwałe na koncie 011 „Środki trwałe”,
- pozostałe środki trwałe na koncie 013 „Pozostałe środki trwałe ”,
- środki trwałe niskowartościowe poniżej 400 zł – ewidencja pozabilansowa ilościowa lub materiałowa.

Podstawowe środki trwałe finansuje się ze środków na inwestycje i umarzone są (z wyjątkiem gruntów) stopniowo według stawek amortyzacyjnych ustalonych w ustawie o podatku dochodowym od osób prawnych.

Odpisów umorzeniowych dokonuje się począwszy od miesiąca następującego po miesiącu przyjęcia środka trwałego do używania, do chwili zrównania wartości odpisów umorzeniowych z wartością początkową lub przeznaczenia do likwidacji, sprzedaży albo stwierdzenia niedoboru (jednorazowo za okres całego roku obrotowego).

Umorzenie ujmowane jest na koncie 071 „Umorzenie środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych”. Amortyzacja obciąża konto 400 „Amortyzacja” na koniec roku.

W jednostce przyjęto amortyzację liniową dla wszystkich środków trwałych.

Pozostałe środki trwałe

Środki trwałe o wartości początkowej nieprzekraczającej wielkości ustalonej w przepisach o podatku dochodowym od osób prawnych, dla których odpisy amortyzacyjne są uznawane za koszt uzyskania przychodu w 100% ich wartości w momencie oddania do używania.

Bez względu na wartość księgi inwentarzowe prowadzi się dla następujących pozostałych środków trwałych, które obejmują:

- odzież i umundurowanie,
- meble i wykładziny,
- sprzęt komputerowy,
- sprzęt techniczny (m.in. aparaty telefoniczne),
- wyposażenie (m. in. czajniki bezprzewodowe, wentylatory),
- inwentarz żywy.

Pozostałe środki trwałe ujmuje się w ewidencji ilościowo – wartościowej na koncie 013 „Pozostałe środki trwałe ” i umarza się je w 100 % w miesiącu przyjęcia do użytkowania, a umorzenie to ujmowane jest na koncie 072 „Umorzenie pozostałych środków trwałych , wartości niematerialnych i prawnych oraz zbiorów bibliotecznych” w korespondencji 401 „Zużycie materiałów i energii”.

Ewidencję ilościową pozabilansową prowadzi się dla pozostałych środków trwałych umorzonych w 100 %, których wartość jest niższa niż 400 zł.

Środki trwałe w budowie (inwestycje) to koszty poniesione w okresie budowy, montażu, przystosowania, ulepszenia i nabycia podstawowych środków trwałych oraz koszty nabycia pozostałych środków trwałych stanowiących pierwsze wyposażenie nowych obiektów zaliczone do dnia bilansowego lub do dnia zakończenia inwestycji, w tym również:

- nie podlegający odliczeniu podatek od towarów i usług oraz podatek akcyzowy,
- koszt obsługi zobowiązań zaciągniętych w celu ich sfinansowania i związane z nimi różnice kursowe, pomniejszony o przychody z tego tytułu,
- opłaty notarialne, sądowe itp.,
- odszkodowania dla osób fizycznych i prawnych wynikłe do zakończenia budowy.

Do kosztów wytworzenia podstawowych środków trwałych nie zalicza się kosztów ogólnego zarządu oraz kosztów poniesionych przed udzieleniem zamówień związanych z realizowaną inwestycją, tj. kosztów przetargów, ogłoszeń i innych.

Środki trwałe w budowie wycenia się w wysokości ogółu kosztów pozostałych w bezpośrednim związku z ich nabyciem lub wytworzeniem, pomniejszonych o odpisy trwałe utraty wartości.

Wartości niematerialne i prawne nabyte z własnych środków wprowadza się do ewidencji w cenie nabycia, zaś otrzymane nieodpłatnie na podstawie decyzji właściwego organu w wartości określonej w tej decyzji, a otrzymane na podstawie darowizny w wartości rynkowej na dzień nabycia. Wartość rynkowa określana jest na podstawie przeciętnych cen stosowanych w obrocie rzeczami tego samego rodzaju i gatunku, z uwzględnieniem ich stanu i stopnia zużycia.

Okres dokonywania odpisów amortyzacyjnych od wartości niematerialnych i prawnych o wartości początkowej wyższej od 3.500 zł nie może być krótszy niż:

- a) od licencji na programy komputerowe i od praw autorskich – 24 miesiące (amortyzacja 50% w stosunku rocznym),
- b) od pozostałych wartości niematerialnych i prawnych – 60 miesięcy (amortyzacja 20% w stosunku rocznym).

Wartości niematerialne i prawne zakupione ze środków na wydatki bieżące o wartości początkowej do 3.500 zł **włącznie**, traktuje się jako pozostałe wartości niematerialne i prawne, które umarżane są w 100 % w miesiącu przyjęcia do używania.

Zakupu wartości niematerialnych i prawnych o wartości powyżej 3.500 zł dokonuje się ze środków na wydatki inwestycyjne.

Szczegółowe zasady wyceny oraz ewidencji w Jednostce aktywów i pasywów nie zaliczonych do środków trwałych i wartości niematerialnych i prawnych.

Nabyte aktywa finansowe ujmuje się w księgach rachunkowych na dzień ich nabycia według ceny nabycia albo ceny zakupu, jeżeli koszty przeprowadzenia i rozliczenia transakcji nie są istotne.

Fundusze własne ujmuje się w księgach rachunkowych Jednostki z podziałem na ich rodzaje.

Rzeczowe składniki majątku obrotowego wycenia się na dzień bilansowy według ich wartości wynikających z ewidencji. Wycena następuje według cen nabycia lub kosztów wytworzenia nie wyższych od cen ich sprzedaży netto na dzień bilansowy.

Środki pieniężne w kasie i na rachunkach bankowych wycenia się według wartości nominalnej.

Walutę obcą wycenia się według kursu średniego danej waluty ustalonego przez Prezesa NBP na ten dzień. W ciągu roku operacje sprzedaży i kupna walut oraz operacje zapłaty należności lub zobowiązań wycenia się po kursie kupna lub sprzedaży banku, z którego usług korzysta jednostka.

Jednostka nie prowadzi ewidencji obrotu materiałowego z wyjątkiem dzienników budowy i materiałów zakupionych na potrzeby remontów o dłuższym okresie ich trwania, a zużycie tych materiałów wymaga rozliczenia danego etapu remontu. Pozostałe zakupione materiały przekazywane są bezpośrednio do zużycia w działalności. Na koniec roku na podstawie spisu z natury ustalana jest wartość nie zużytych materiałów w cenie zakupu, którą ujmuje się na koncie 310 „Materiały”, zmniejszając równocześnie koszty działalności.

Odsetki od należności i zobowiązań, w tym również tych, do których stosuje się przepisy dotyczące zobowiązań podatkowych, ujmuje się w księgach rachunkowych w momencie ich zapłaty, lecz nie później niż pod datą ostatniego dnia kwartału w wysokości odsetek należnych na koniec tego kwartału.

Odsetki bankowe z tytułu zaciągniętych pożyczek i kredytów na 31 grudnia danego roku, które wynikają z przeprowadzonej inwentaryzacji w drodze potwierdzenia sald i obejmują okres odsetkowy nie kończący się 31 grudnia danego roku, lecz z późniejszym terminem zapadalności, są ujmowane w kosztach i zobowiązaniach na 31 grudnia danego roku.

Metody ustalania wartości aktualizujących wycenę należności.

Wycenę należności w zakresie odpisów aktualizujących przeprowadza się raz w roku na dzień bilansowy. Dokonywana jest w oparciu o informacje uzyskane od pracowników merytorycznych zajmujących się współpracą z kontrahentami – dłużnikami.

Według przepisów art. 35b ust.1 ustawy o rachunkowości wartość należności aktualizuje się uwzględniając stopień prawdopodobieństwa ich zapłaty poprzez dokonanie odpisu aktualizującego w odniesieniu do:

1. należności od dłużników postawionych w stan likwidacji lub w stan upadłości oraz w stosunku do których zostało otwarte postępowanie restrukturyzacyjne lub został złożony wniosek o zatwierdzenie układu w postępowaniu o zatwierdzenie układu – do wysokości należności nieobjętej gwarancją lub innym zabezpieczeniem należności, zgłoszonej likwidatorowi lub sędziemu-komisarzowi w postępowaniu upadłościowym lub umieszczonej w spisie wierzytelności w postępowaniu restrukturyzacyjnym,
2. należności od dłużników w przypadku oddalenia wniosku o ogłoszenie upadłości, jeżeli majątek dłużnika nie wystarcza lub jedynie wystarcza na zaspokojenie kosztów postępowania upadłościowego – w pełnej wysokości należności.
3. należności kwestionowanych przez dłużników oraz z których zapłatą dłużnik zalega, a według oceny sytuacji majątkowej i finansowej dłużnika spłata należności w umownej kwocie nie jest prawdopodobna - do wysokości niepokrytej gwarancją lub innym zabezpieczeniem należności,
4. należności stanowiących równowartość kwot podwyższających należności w stosunku, do których uprzednio dokonano odpisu aktualizującego - w wysokości tych kwot, do czasu ich otrzymania lub odpisania,
5. należności przeterminowanych lub nieprzeterminowanych o znacznym stopniu prawdopodobieństwa nieściągalności: w przypadkach uzasadnionych rodzajem prowadzonej działalności lub strukturą odbiorców – w wysokości wiarygodnie oszacowanej kwoty odpisu, w tym także ogólnego na nieściągalne należności.

Odpisy aktualizujące wartość należności zalicza się odpowiednio do pozostałych kosztów operacyjnych lub do kosztów finansowych – zależnie od rodzaju należności, której dotyczy odpis aktualizacji.

Należności umorzone, przedawnione lub nieściągalne zmniejszają dokonane uprzednio odpisy aktualizujące ich wartość.

Należności, od których nie dokonano odpisów aktualizujących ich wartość lub dokonano odpisów w niepełnej wysokości, zalicza się odpowiednio do pozostałych kosztów operacyjnych lub kosztów finansowych.

W przypadku ustania przyczyny, dla której dokonano odpisu aktualizującego wartość aktywów, w tym również odpisu z tytułu trwałej utraty wartości, równowartość całości lub odpowiedniej części uprzednio dokonanego odpisu aktualizującego zwiększa wartość danego składnika aktywów i podlega zaliczeniu odpowiednio do pozostałych przychodów operacyjnych lub przychodów finansowych.

Umarzanie należności o charakterze publiczno-prawnym dokonuje się zgodnie z ustawą z dnia 27 sierpnia 2009r o finansach publicznych. Umarzanie należności o charakterze cywilnoprawnym dokonuje się zgodnie z Uchwałą Nr XLVIII/364/2010 Rady Powiatu w Starachowicach z dnia 29 czerwca 2010 roku w sprawie szczegółowych zasad sposobu i trybu umarzania wierzytelności Powiatu Starachowickiego oraz jednostek organizacyjnych Powiatu Starachowickiego z tytułu należności pieniężnych mających charakter cywilnoprawny oraz udzielania ulg w spłacie tych należności, a także wskazania organów do tego uprawnionych.

Należności i zobowiązania oraz inne składniki aktywów i pasywów wyrażone w walutach obcych wycenia się nie później niż na koniec kwartału, według zasad obowiązujących na dzień bilansowy.

Ustalanie wyniku finansowego

Wynik finansowy Starostwa Powiatowego ustalany jest na koniec okresu obrachunkowego na koncie 860 „Wynik finansowy”.

Na wynik finansowy netto zgodnie z rachunkiem zysków i strat (wariant porównawczy) składa się :

- wynik z działalności podstawowej,
- wynik z działalności operacyjnej,
- wynik z działalności gospodarczej,
- wynik z operacji nadzwyczajnych.

W budżecie Powiatu Starachowickiego wynik finansowy (deficyt lub nadwyżka budżetu) ustalany jest na koniec okresu obrachunkowego według:

- zasady kasowej poprzez porównanie zrealizowanych w danym roku dochodów i wydatków budżetowych (wydatki dokonane i niewygasające) na koncie 961 „Wynik wykonania budżetu”,
- operacji wynikowych, które nie powodują zwiększenia wydatków i dochodów danego roku budżetowego (tzw. operacje niekasowe), ujmowane są na koncie 962 „Wynik na pozostałych operacjach”.

W roku następnym, po zatwierdzeniu sprawozdania budżetowego przez organ stanowiący salda tych kont przeksięgowywane są na konto 960 „Skumulowane wyniki budżetu”.

Wynik z wykonania budżetu wykazywany w sprawozdaniu budżetowym Rb- NDS ustalany jest według przepisów rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie sprawozdawczości budżetowej.